

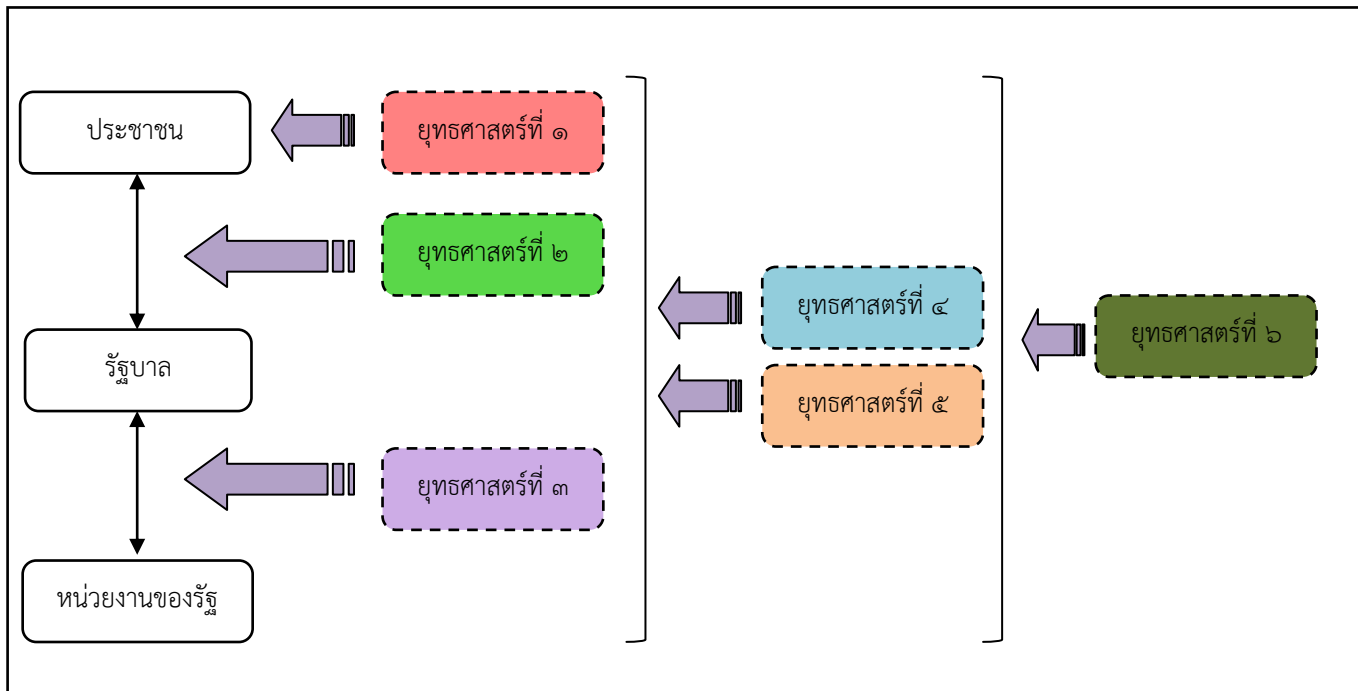
ตารางภาพรวม (ร่าง) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์	พันธกิจ	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์หลัก	ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)	สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานสากล	ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	๑. สังคมมีพฤติกรรมการร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมเพื่อต้านทุจริต ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยแหว่ผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม เสริมพลังการมีส่วนร่วมของพลเมือง (Civic Participation) และบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต
			๒. เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนากลไกการกำหนดให้นักการเมืองแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน เร่งรัดการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับ สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริต พัฒนาระบบการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน (รัฐให้การสนับสนุนตั้งต้น) ประยุกต์นวัตกรรมในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินงานตามเจตจำนงทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณะ
			๓. การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรมกลไกป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย	<ol style="list-style-type: none"> วางมาตรการเสริมในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายบนฐานธรรมาภิบาล <ul style="list-style-type: none"> - ขั้นตอนการก่อตัวนโยบาย (Policy formation) - ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) - ขั้นตอนตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision) - ขั้นตอนนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) - ขั้นตอนประเมินนโยบาย (Policy Evaluation) การรายงานผลสะท้อนแห่งจรรยาบรรณ (Policy cycle feedback) การพัฒนาวัฒนธรรมสำหรับการรายงานและตรวจสอบผลกระทบจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และตรวจสอบ การทุจริตเชิงนโยบายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
			๔. การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก	<ol style="list-style-type: none"> เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต สร้างกลไกการป้องกันเพื่อป้องกันทุจริต พัฒนาวัฒนธรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดปัญหาการทุจริต พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การพัฒนา วิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย สนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินการตามหลักบรรษัทภิบาล พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสร้างสรรค์ของบุคลากรด้านการป้องกันการทุจริต การพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption C.C. ๒๐๐๓ - UNCAC ๒๐๐๓)
			๕. ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (Corruption Perceptions Index: CPI) มีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต	<ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุงระบบรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงการตรวจสอบความเคลื่อนไหวและความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน ปรับปรุงกระบวนการและพัฒนากลไกพิเศษในการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วเห็นผลและมีประสิทธิภาพ ตรากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต บูรณาการข้อมูลและข่าวกรองในการปราบปรามการทุจริต การเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสร (Whistleblower) และเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสหวิทยาการของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต การเปิดโปงผู้กระทำความผิดให้สาธารณชนรับทราบและตระหนักถึงโทษของการกระทำทุจริตเมื่อคดีถึงที่สุด เร่งรัดและติดตามการดำเนินงานตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption C.C. ๒๐๐๓ - UNCAC ๒๐๐๓)
				ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษา และกำกับติดตามการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย บูรณาการเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

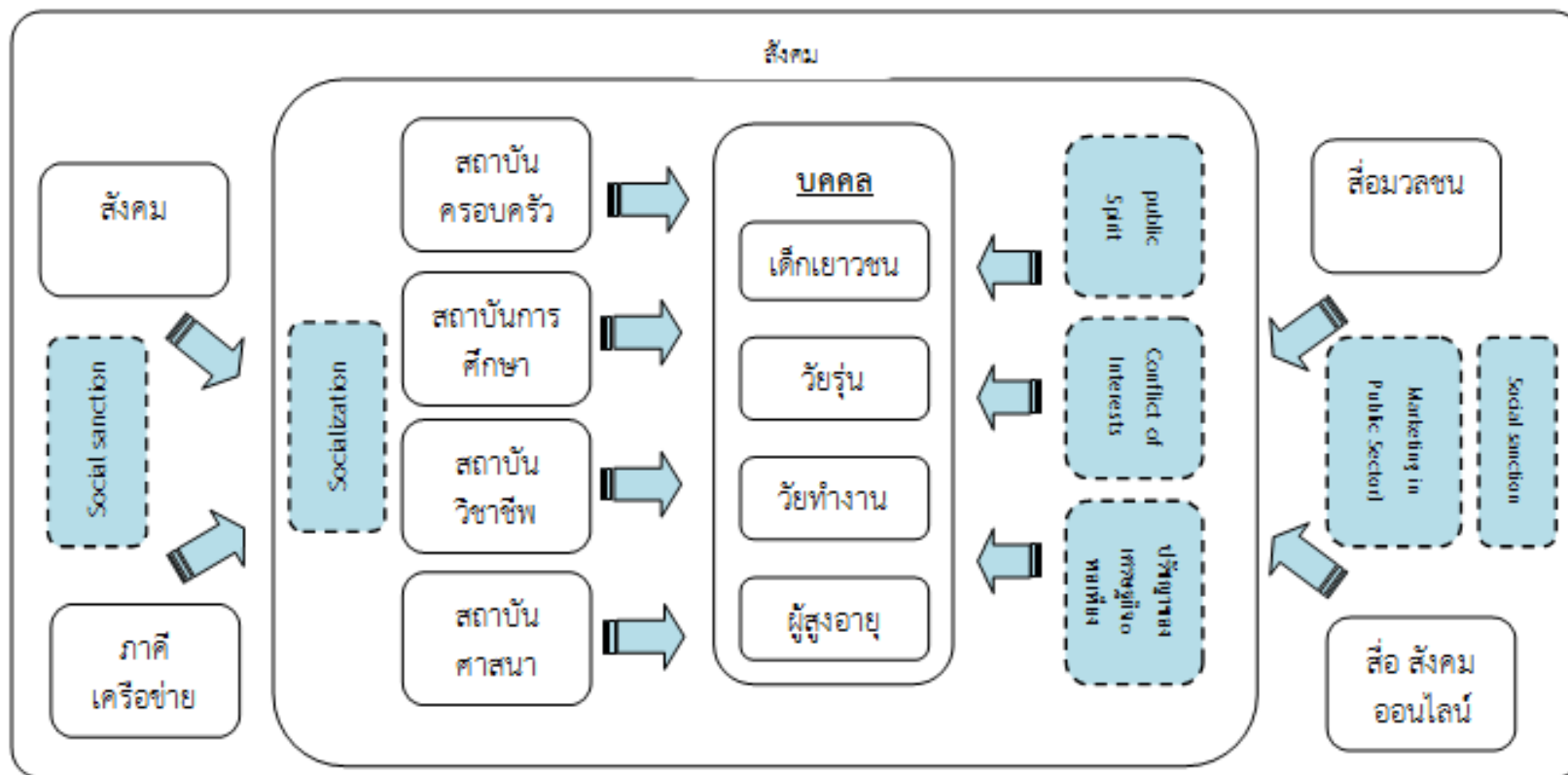
แผนภาพที่ ๑ ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์และกลุ่มเป้าหมายหลักในแต่ละยุทธศาสตร์
แผนภาพยุทธศาสตร์เป็นแผนภาพที่แสดงหลักการและขอบเขตของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
ซึ่งมีความครอบคลุมองค์ประกอบและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

แผนภาพที่ ๒ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๑
“สร้างสังคมที่ไม่อดทนต่อการทุจริต”

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ	
สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	๑. ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อต้านทุจริต	๑. กล่อมเกลாத่างสังคมในทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อสร้างพลเมืองที่ดี	<p>สร้างกลไกการกล่อมเกลาท่างสังคม (ทางตรง) : การกล่อมเกลาท่างสังคมทางตรง เป็นการขัดเกลาผ่านการอบรมสั่งสอน ทั้งในระดับครอบครัว ระดับการศึกษา ซึ่งกรณีนี้ผู้สอนและผู้รับจะรู้สึกตัวในกระบวนการอบรมสั่งสอนโดยตรง แบ่งเป็น</p> <p>(๑) กลไกทางสังคมที่เป็นทางการ (Formal Sector)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างหลักสูตรต่อต้านการทุจริต เข้าไปในแบบเรียน ของนักเรียน นักศึกษา ในทุกระดับชั้น ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา เป็นภาคบังคับ - บูรณาการการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณด้วยหลักคิดคุณธรรมจริยธรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยมร่วมต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ <p>(๒) กลไกทางสังคมที่ไม่เป็นทางการ (Informal Sector)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้กลไกทางศาสนาเป็นกลไกในการขัดเกลา - การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เพื่อ เป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อต้านการทุจริต 	
		๒. พัฒนานวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้สำหรับทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัย	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างนวัตกรรมในการต่อต้านการทุจริต บนพื้นฐานของเทคโนโลยีสารสนเทศยุคดิจิทัล - การปรับ content ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในช่วงวัยต่างๆ 	
		๓. พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	การส่งเสริมให้เกิดกระแสการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	
		๔. การใช้เครื่องมือการสื่อสารทางสังคมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	<p>สร้างกลไกการกล่อมเกลาท่างสังคม (ทางอ้อม) : เป็นการขัดเกลาผ่านกลไกการสื่อสารต่าง ในสังคม เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ การฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ การรับข่าวสารผ่านช่องทาง Line Application หรือ Social Media ต่างๆ ทั้งนี้ ผู้รับจะเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว โดยสิ่งที่เรียนรู้จะค่อยๆ ซึมซับเข้าไปจิตใจได้สำนึกว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้ที่สังคมยอมรับ และหากเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ จะทำให้การกระทำนั้นเป็นสิ่งที่แปลกแยกออกไป การกล่อมเกลาท่างสังคมทางอ้อม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างระบบการสื่อสาร และการสร้างประเด็นทางสังคม (Public Issue) การส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ ผ่านสื่อสาธารณะในทุกรูปแบบ - ใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือจูงใจในการดึงดูดให้หน่วยงานเอกชนเข้าร่วมรับโฆษณา ประชาสัมพันธ์ในการต่อต้านการทุจริต 	
		๕. การเสริมบทบาทการกล่อมเกลาท่างสังคมของสื่อมวลชนและองค์กรวิชาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมบทบาทขององค์กรวิชาชีพและองค์กรสื่อมวลชนในการให้การศึกษาและความรู้แก่สมาชิกและประชาชนให้ตระหนักถึงภัยร้ายของการทุจริต - ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพต่างๆ เป็นกระบอกเสียงและเป็นตัวแทนปฏิบัติเจตจำนงต่างๆ ของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ ในการป้องกัน และตรวจสอบเจตจำนงแห่งรัฐ ในการต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบ - ส่งเสริมบทบาทของสื่อมวลชนให้มีสิทธิ เสรีภาพ ในการแสวงหาข่าวสารและข้อเท็จจริง เปิดโปงการกระทำทุจริตและการตรวจสอบการทำงานของข้าราชการ นักการเมือง และภาคเอกชน ตลอดจนสร้างหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน - สนับสนุนการสร้างบรรษัทภิบาล ในองค์กรวิชาชีพภาคเอกชน โดยใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือ จูงใจ - การสร้างความเข้มแข็งของข้าราชการในทุกระดับ ผ่านสหภาพข้าราชการไทย เพื่อเสริมสร้างและตรวจสอบจรรยาบรรณข้าราชการ 	
		๖. พัฒนามาตรวัดทางสังคม เพื่อเป็นเครื่องมือในการขัดเกลาพฤติกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - การบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อจัดหาระบบฐานข้อมูลบันทึกพฤติกรรม (Integrity Log Books) เพื่อเป็นเครื่องมือในการบันทึกประวัติบุคคลในการประกอบการพิจารณาเข้าทำงาน/รับราชการ/ศึกษาต่อ 	
		๒. ประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต	๑. นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการกล่อมเกลาท่างสังคมและการปฏิบัติงานต่อต้านการทุจริต	<ul style="list-style-type: none"> - มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกภายในบุคคลให้มีความซื่อสัตย์สุจริตตามหลักการเรียนรู้ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - สร้างความเป็นพลเมืองที่ดี ในการรักษาประโยชน์สาธารณะและดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - สร้างกลไกการกล่อมเกลาท่างสังคม โดยน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นเครื่องมือ
			๒. พัฒนาหลักสูตร/บทเรียน/การเรียนการสอน/การนำเสนอ/รูปแบบ การป้องกันการทุจริตตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียนการสอน ในทุกระดับ	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำและพัฒนากลไกการป้องกันการทุจริตตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - การพัฒนารูปแบบและแนวทางในการถ่ายทอดประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการต่อต้านการทุจริต
			๓. พัฒนาระบบและจัดการองค์ความรู้การป้องกันการทุจริตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<ul style="list-style-type: none"> - การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำและประมวลองค์ความรู้ในการป้องกันการทุจริตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง - การสร้างบทเรียนการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ในการเป็นแม่แบบการสอน (คู ก อีเลคทรอนิกส์) การป้องกันการทุจริตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
๓. ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัย ตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม		๑. พัฒนาหลักสูตร/บทเรียน/การเรียนการสอน/การนำเสนอ/รูปแบบ การป้องกันการทุจริตตามแนวคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ในทุกระดับ	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำและพัฒนาหลักสูตรการป้องกันการทุจริตตามแนวคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม - การพัฒนารูปแบบและแนวทางในการถ่ายทอดประเด็นแนวคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมในการต่อต้านการทุจริต - มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกภายในบุคคล ปรับฐานความคิดในการดำรงตนให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ดำรงระบบอุปถัมภ์ และสร้างนิยามร่วมต้านการทุจริต - สร้างกลไกการล้อมเกล้าทางสังคม โดยเน้นแนวคิด แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม - สร้างความเป็นพลเมืองที่ดี ในการรักษาประโยชน์สาธารณะและดำเนินชีวิตตามแนวคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม
		๒. การกำหนด พัฒนา หรือปรับปรุงมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีการประกาศใช้อย่างจริงจัง	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างความเข้มแข็งในการกำกับตรวจสอบการดำเนินการตามจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ
๔. เสริมพลังการมีส่วนร่วมของพลเมือง(Civic Participation) และบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อต่อต้านการทุจริต		๑. สร้างความตระหนักและมีวิจาร์ณญาณแก่พลเมืองในการรับสื่อ บนพื้นฐานของเหตุและผลที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมบทบาทขององค์กรสื่อมวลชนในการให้การศึกษาและความรู้แก่สมาชิกและประชาชนให้ตระหนักถึงภัยร้ายของการทุจริต
		๒.การสร้างเครือข่ายและพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ของพลเมืองในการรวมกันต่อต้านการทุจริตทั้งในประเทศและต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนารูปแบบกลไกระบบและการประสานความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ทั้งในส่วนของการรวมตัวการร่วมกันสร้างสรรค์ และการรวมภาคส่วนนอกรัฐ - กลไกทางต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ - บูรณาการและประสานงานทุกภาคส่วนในการปฏิบัติการแปลงยุทธศาสตร์ชาติฯ ระยะที่ ๓ (๒๕๖๐-๒๕๖๔) ไปสู่การปฏิบัติ
		๓. สร้างความตื่นตัวในการแสดงออกต่อเหตุการณ์ทางสังคมที่ผิดต่อจริยธรรมทางสังคมและ/หรือกฎหมาย และผลักดันให้เกิดการลงโทษทางสังคม (Social Sanction) และทางกฎหมาย บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรภาคประชาชนในการทำหน้าที่ตรวจสอบและสร้างกระแสการต่อต้านการทุจริตในสังคม - สร้างพื้นที่ให้ผู้ที่มิจัดสำนึกข้อสัตย์สุจริตรวมกลุ่มกันเกิดเป็นเครือข่าย ทั้งในระดับโรงเรียน ส่วนราชการ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อปฏิบัติขยายผลทางสังคมในการต่อต้านการทุจริต - ส่งเสริมมาตรการการลงโทษทางสังคม (Social Sanction) ผ่านการสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและเหตุผล - การสร้างสังคมเสมือนจริงบนโลกออนไลน์ผ่านSocial Media และระบบดิจิทัล เพื่อสร้างการแลกเปลี่ยนข้อมูลสื่อสารของพลเมืองในสังคม - ร่วมมือกับสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (Social media) ที่มีผู้ติดตามจำนวนมากและมีอิทธิพลต่อสังคม เพื่อใช้เป็นช่องทางในการสร้างกระแสสังคมในการไม่ยอมรับผู้กระทำการทุจริต ตีแผ่พฤติกรรมทุจริตต่อสาธารณชน
		๔. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อต่อต้านการทุจริต	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมแนวทางการบูรณาการและความร่วมมือในการต่อต้านการทุจริตระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง - การระดมทรัพยากรและปฏิบัติงานร่วมกัน และพัฒนาระบบติดตามประเมินผลให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม

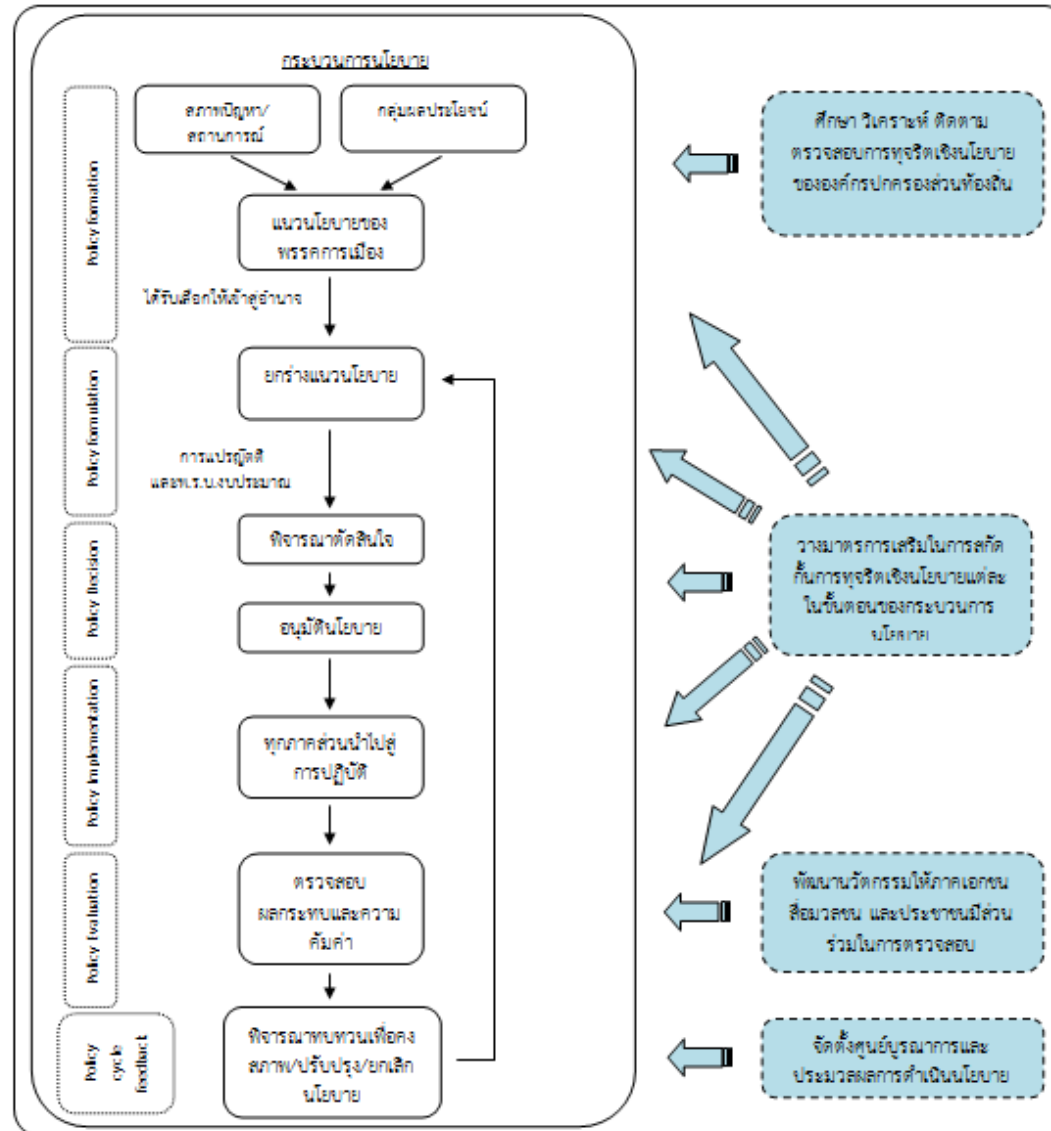
ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๒ “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต	๑. พัฒนากลไกการกำหนดให้นักการเมืองแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชน	๑. กำหนดให้นักการเมืองต้องแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตต่อสาธารณชนก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งหรือก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง	- ดำเนินการแก้ไข ▪ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ▪ พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๕
		๒. กำหนดให้พรรคการเมืองจัดทำเอกสารแสดงเจตจำนงทางการเมืองของพรรคการเมืองในการต่อต้านการทุจริตและเผยแพร่ให้แก่ประชาชน	- ดำเนินการแก้ไข ▪ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐
	๒. เร่งรัดการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับ	๑. ศึกษาและกำหนดแนวทาง/ขั้นตอนการกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ	- ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอ - ศึกษาวิจัยและพัฒนาแนวทางการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกำกับกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ
		๒. การกำกับติดตามมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐโดยประชาชน	- ส่งเสริมให้ประชาชนแจ้งข้อมูลเรื่องการละเมิดจริยธรรม
		๓. การประเมินมาตรฐานทางจริยธรรมและคุณธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ	- พัฒนาและยกระดับเครื่องมือการประเมิน ITA ในการประเมินจริยธรรมและคุณธรรม
	๓. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริต	๑. ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการปฏิบัติเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น	- ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอ
		๒. ประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆในการกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการปฏิบัติเจตจำนงทางการเมืองในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	- จัดตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อเป็นกลไกกลางประสานความร่วมมือ
		๓. การส่งเสริมเจตจำนงทางการเมืองในระดับประชาชน	- สร้างความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจ ให้กับภาคประชาชนในการเล็งเห็นถึงความสำคัญของเจตจำนงทางการเมืองที่ตนมีภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย - พัฒนารูปแบบ แนวทาง การส่งเสริมเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของประชาชน
	๔. พัฒนาระบบการบริหารงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการแก้ปัญหา	๑. ศึกษาวิเคราะห์แนวทางการปฏิรูประบบการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เพียงพอและเหมาะสม	- สร้างความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจ ให้กับภาคประชาชนในการเล็งเห็นถึงความสำคัญของเจตจำนงทางการเมืองที่ตนมีภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย - พัฒนารูปแบบ แนวทาง การส่งเสริมเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของประชาชน - ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอ
		๒. จัดทำแผนการปฏิรูประบบการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เพียงพอและเหมาะสม	- จัดทำแผนและขอรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอรัฐสภา
	๕. ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน (รัฐให้การสนับสนุนทุนตั้งต้น)	๑. การศึกษาแนวทางการจัดตั้งกองทุนต่อต้านการทุจริตในรูปแบบนิติบุคคล	- ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบและจัดทำข้อเสนอ
		๒. พัฒนาตัวแบบกองทุนต่อต้านการทุจริตสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน	- การจัดทำตัวแบบและขอรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอรัฐสภา
๖. ประยุกต์นวัตกรรมในการกำกับดูแลและควบคุมการดำเนินงานตามเจตจำนงทางการเมืองของพรรคการเมืองที่ได้แสดงไว้ต่อสาธารณะ	๑. กำหนดให้พรรคการเมืองต้องแสดงแนวทางในการดำเนินนโยบายและการใช้งบประมาณต่อนโยบายนั้นๆ ก่อนที่จะจัดให้มีการเลือกตั้ง	- ดำเนินการแก้ไขพ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐	
	๒. จัดทำระบบฐานข้อมูลแนวทาง/มาตรการในการป้องกันการทุจริตในแต่ละโครงการที่พรรคการเมืองได้หาเสียงไว้กับประชาชน	- ศึกษาวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

แผนภาพที่ ๘.๕ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย	๑. วางมาตรการเสริมในการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายบนฐานธรรมาภิบาล <ul style="list-style-type: none"> - ขั้นการก่อตัวนโยบาย (Policy Formation) - ขั้นการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) - ขั้นตัดสินใจนโยบาย (Policy Decision) - ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementation) - ขั้นการประเมินนโยบาย (Policy Evaluation) 	๑. การตรวจสอบแนวโน้มนโยบายความเสี่ยงของพรรคการเมือง	กำหนดระเบียบ แนวทาง การตรวจสอบนโยบายประชานิยมและวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบาย (Policy feasibility) ของพรรคการเมือง
		๒. การพัฒนากระบวนการฉันทามติในการก่อตัวนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนากระบวนการสร้างฉันทามติในการก่อตัวนโยบาย ด้วยการยึดหลัก <ul style="list-style-type: none"> - เป็นความต้องการของคนทุกกลุ่ม (Inclusive) - เปิดช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชน (Participatory) - การหาข้อตกลงร่วมกัน (Agreement seeking) - ฟังความเห็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายในทุกระดับ - การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายของรัฐ
		๓. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายของรัฐ
		๔. พัฒนารอบขี้นำการกำหนดนโยบายตามหลักธรรมาภิบาล	<p>กรอบขี้นำการกำหนดนโยบายตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย ๑๐ หลัก ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) ๒. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๓. หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money) ๔. หลักความเสมอภาค (Equity) ๕. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) ๖. หลักการตรวจสอบได้/มีการรับผิดชอบ (Accountability) ๗. หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) ๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ๙. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) ๑๐. หลักนิติธรรม (Rule of Law) (Effectiveness)
		๕. พัฒนาเกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงของนโยบาย Policy Risk Indicator (PRI)	- พัฒนาเกณฑ์คะแนนวัดความเสี่ยงของนโยบาย Policy Risk Indicator (PRI)
		๖. พัฒนาแนวปฏิบัติในการยอมรับนโยบายที่ผิดพลาดและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม	- กำหนดหลักเกณฑ์ของนักการเมือง เทียบเคียงมาตรฐานสากล และแนวปฏิบัติที่กำหนดในจริยธรรมทางการเมือง เช่น ความรับผิดชอบต่อนโยบายที่ผิดพลาด
		๗. กำหนดมาตรการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการใช้จ่ายงบประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ - การตรวจสอบและเฝ้าระวังกรณีการร่วมมือกันระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และนักธุรกิจ เพื่อทุจริตโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ - ความร่วมมือระหว่างฝ่ายการเมืองกับข้าราชการในหน่วยงานราชการขนาดใหญ่ จัดสรรงบประมาณให้ ส.ส. ในระบบงบประมาณของประเทศจัดสรรลงพื้นที่ของตน
		๘. เสริมสร้างความโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบความชอบด้วยเนื้อหาของกฎหมาย - การพิจารณาและวิเคราะห์เนื้อหาของกฎหมายว่าไม่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มใด - การตรวจสอบหลักการที่เอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง - การรายงานผลการวิเคราะห์ต่อสาธารณะ - กระบวนการควบคุมจริยธรรมของผู้บริหารระดับสูง (ในขั้นตอน/กระบวนการงบประมาณ)
		๙. การกำหนดความรับผิดชอบทางการเมืองของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเกี่ยวกับการทุจริตเชิงนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์มาตรการเชื่อมโยงกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วย กระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่งหาก <ul style="list-style-type: none"> ○ คณะรัฐมนตรีดำเนินการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ○ รัฐมนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง และเป็นเหตุของการถอดถอนออกจากตำแหน่ง

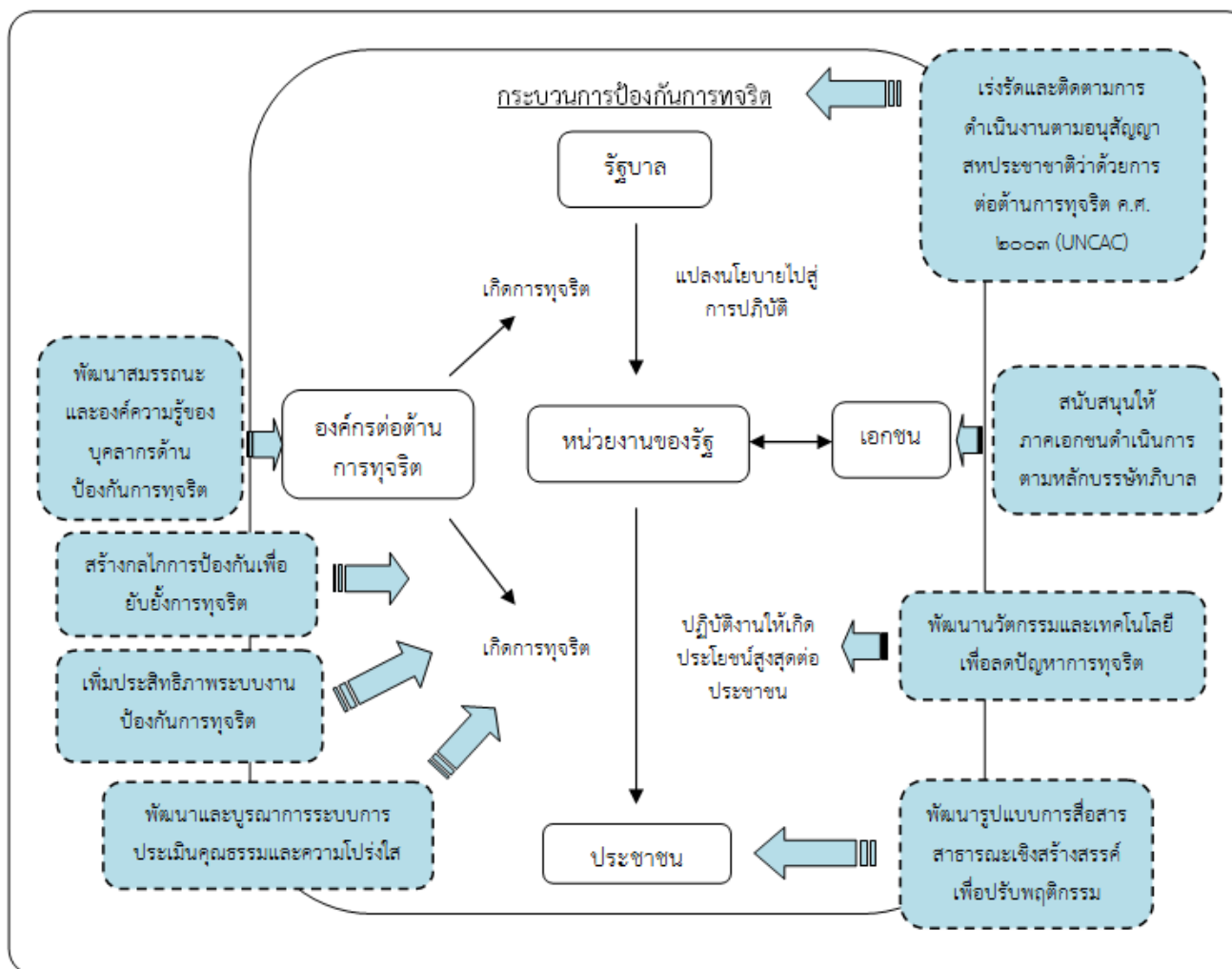
ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
		๑๐. การกำหนดบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือเป็นความผิดในทางบริหาร	การกำหนดบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือเป็นความผิดในทางบริหาร <ul style="list-style-type: none"> - ในกรณีที่มีการชี้มูลว่าเป็นการทุจริต ให้ถือเป็นกรณีของการกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง - และในกรณีการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการไต่สวนทั้งเรื่องการกระทำผิดจริยธรรม (ความผิดในทางบริหาร) และการกระทำผิดทางอาญา
		๑๑. การสร้างกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร	การสร้างกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร <ul style="list-style-type: none"> - การให้ความเห็น - การเสนอเรื่องประกอบ - การเสนอวาระ - การเสนอวาระจร กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ให้หรือเปิดเผยข้อมูลการทุจริตหรือการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐเป็นการเฉพาะ รวมถึงมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองพยานอย่างจริงจัง
		๑๒. พัฒนานวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เทคโนโลยีในการช่วยรายงานการปฏิบัติงานนโยบายแบบ real-time - บูรณาการข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น - การส่งเสริมการดำเนินการตามข้อตกลงคุณธรรม
		๑๓. บูรณาการการติดตามและประเมินนโยบาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การติดตาม <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการติดตามนโยบายรัฐบาลโดยใช้กลไกการ ตรวจสอบการแบบบูรณาการ - พัฒนาระบบการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณในโครงการสำคัญของรัฐบาล (on-going monitoring) ตามหลักธรรมาภิบาลโดยยึดหลักการตอบสนองประโยชน์ (Responsibility) และพัฒนากลไกการตรวจสอบการใช้งบประมาณด้วยการตรวจสอบเส้นทางการเงินแบบย้อนกลับ (Fiscal Traceability) - พัฒนาระเบียบ ข้อบังคับทางกฎหมายให้มีสภาพบังคับใช้ในเรื่องการติดตามนวัตกรรมเพื่อสร้าง ความโปร่งใส ซึ่งหากไม่ปฏิบัติให้ถือว่าเป็นการกระทำการทุจริต ๒. การประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งศูนย์ประมวลข้อมูลการติดตามและประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ - บูรณาการหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อออกแบบระบบการประเมินผลนโยบาย
๒. การรายงานผลสะท้อนการสกัดกั้นการทุจริตในวงจรนโยบาย (Policy cycle feedback)		บูรณาการและประมวลผลข้อมูลเพื่อการรายงานนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่ในการบูรณาการและประมวลผลข้อมูลการดำเนินนโยบายสาธารณะจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินนโยบาย
๓. การพัฒนานวัตกรรมสำหรับการรายงานและตรวจสอบธรรมาภิบาลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ		การพัฒนานวัตกรรมสำหรับการส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชน สื่อมวลชน และประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ	นำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีอันทันสมัยมาปรับใช้ในการติดตาม และตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐ
๔. ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ ติดตาม และตรวจสอบ การทุจริตเชิงนโยบายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการตรวจสอบการทุจริตเชิงนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. เผยแพร่องค์ความรู้ในการดำเนินนโยบายอย่างโปร่งใสและไร้การทุจริตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาและวิเคราะห์การดำเนินนโยบาย - การจัดสัมมนาหรือการให้ความรู้ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการดำเนินนโยบายอย่างไรให้โปร่งใส

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเน้นเชิงรุก”

แผนภาพที่ ๕ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเน้นเชิงรุก”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
๑. เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริต		๑. พัฒนาระบบงานบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม	- หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จะต้องร่วมกันพัฒนาระบบการทำงานด้วยการประสานความร่วมมือในรูปแบบการบูรณาการเพื่อให้เกิดระบบงานป้องกันการทุจริตในเชิงรุก ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่ รวมถึงป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวได้
		๒. เพิ่มบทบาทของภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการเข้ามามีส่วนร่วมกับระบบการป้องกันการทุจริต	- รัฐบาล และองค์กรอิสระ จะต้องเปิดโอกาสและพื้นที่ให้ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบงานด้านการป้องกันการทุจริต อย่างจริงจัง พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงานของภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส และสามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนได้โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ หรือความสงบเรียบร้อยในประเทศ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
		๓. ปรับปรุงแนวทาง มาตรการ หรือระบบการทำงาน ให้สามารถแก้ไขกระบวนการทุจริตได้ในทุกระดับ	- รัฐบาล และองค์กรอิสระ จะต้องร่วมมือกันพัฒนาและปรับปรุงแนวทาง มาตรการ หรือระบบการทำงาน ที่สามารถนำไปปรับใช้กับการป้องกัน หรือแก้ไขกระบวนการทำงานของส่วนราชการ ให้ปลอดจากการทุจริต เช่น การสร้างกระบวนการให้ภาคประชาสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารของทางราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง หรือการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต ให้มีความเข้มแข็ง พร้อมทั้งสามารถยับยั้ง หรือป้องกันการทุจริตภายในหน่วยงานของตนเอง
		๔. สร้างกลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติระบบงานป้องกันการทุจริต	- สำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องร่วมกับทุกภาคส่วนในสังคมสร้างกลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติระบบงานป้องกันการทุจริต ขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่หลักในการติดตามและปฏิบัติระบบงานป้องกันการทุจริต ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดเอาไว้
พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเน้นเชิงรุก	๒. สร้างกลไกการป้องกันเพื่อยั้งการทุจริต	๑. สร้างกลไกขององค์กรเพื่อให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต	- องค์กรอิสระ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีการจัดโครงสร้าง เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ และปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริต สำหรับยับยั้งปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเอง
		๒. ส่งเสริมให้มีการนำเอาข้อกำหนด นโยบาย มาตรการ หรือข้อเสนอแนะจากองค์กรอิสระและส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันหรือยั้งการทุจริต ไปสู่การปฏิบัติ	- หน่วยงานภาครัฐ มีการนำเอาข้อกำหนด นโยบาย มาตรการ หรือข้อเสนอแนะที่ได้จากการองค์กรอิสระ หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไปประยุกต์ หรือปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง
		๓. มีการกำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานนโยบาย มาตรการ หรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ที่เป็นระบบ	- มีการติดตามและประเมินผลส่วนราชการที่ได้นำนโยบาย มาตรการ หรือข้อเสนอแนะ ไปปรับใช้ในหน่วยงาน เพื่อเป็นการสร้างแรงกระตุ้น และส่งเสริมให้มีการนำเอาสิ่งต่างๆ ข้างต้นไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง พร้อมทั้งมีการปรับปรุงนโยบาย มาตรการ หรือข้อเสนอแนะให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงของโลก
๓. พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดปัญหาการทุจริต		๑. สร้างให้เกิด นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในระบบบริหารงานสาธารณะ เพื่อลดขั้นตอน หรือกระบวนการใช้ ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ	- สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาให้เกิดการสร้างระบบ หรือนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการป้องกันการทุจริต และลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ
		๒. พัฒนาให้เกิดความคิดต่อยอดเกี่ยวกับการนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ	- เปิดโอกาสให้มีการพัฒนา ต่อยอด และสร้างสรรคระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงนวัตกรรมต่างๆ มาปรับใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ
		๓. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถศึกษา เรียนรู้ และหาข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต ได้อย่างสะดวก (กำหนดเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจ)	- ภาครัฐ และภาคเอกชน ต้องร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชน สามารถเข้ามศึกษา ทหาความรู้ หรือข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต ได้โดยสะดวก เช่น ระบบการศึกษาแบบ e-learning หรือการพัฒนาแอปพลิเคชัน ในระบบมือถือ เพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนได้เกิดความตระหนักรู้ ในเรื่องของการป้องกันการทุจริต และหากประชาชนได้พบเห็นปัญหาการทุจริต สามารถไปร้องเรียน รวมถึงเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวผ่านระบบที่กำหนด
๔. พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะเชิงสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม		๑. พัฒนารูปแบบการสื่อสารสาธารณะให้เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม	- การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิต และสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต ที่เข้าใจง่าย และสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในการดำเนินชีวิต
		๒. มีแผนการประชาสัมพันธ์ผลงานด้านการป้องกันการทุจริตในเชิงรุก โดยใช้เครื่องมือการติดต่อสื่อสารการตลาด (Integrated Marketing Communication-IMC)	- ยกย่องเชิดชูเกียรติ และกำหนดสิทธิพิเศษให้กับสื่อมวลชนภาคเอกชน เช่น มาตรการทางภาษี ให้กับสื่อ ที่มีความโดดเด่นด้านการต่อต้านการทุจริต และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการป้องกันการทุจริต
		๒. มีแผนการประชาสัมพันธ์ผลงานด้านการป้องกันการทุจริตในเชิงรุก โดยใช้เครื่องมือการติดต่อสื่อสารการตลาด (Integrated Marketing Communication-IMC)	- ส่วนราชการจะต้องร่วมกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์งานด้านการป้องกันการทุจริต โดยใช้เครื่องมือการติดต่อสื่อสารการตลาด (Integrated Marketing Communication-IMC) เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติของประชาชนให้มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต หรือ มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมต่อต้านหรือไม่ยอมรับการทุจริต

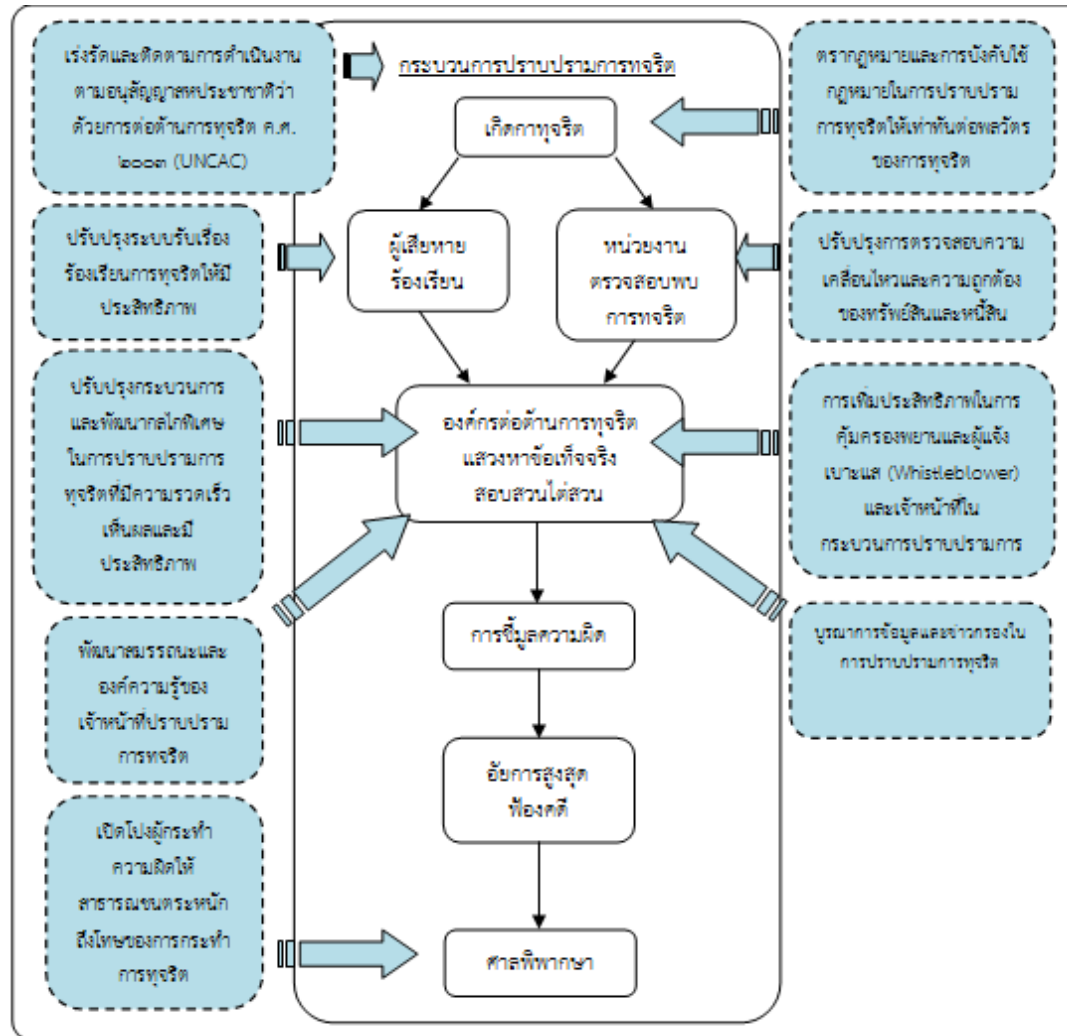
ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเน้นเชิงรุก”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
๕. การพัฒนา วิเคราะห์และบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต Corruption Perceptions Index : CPI ของประเทศไทย	๑. พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน		<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาเครื่องมือ หรือเกณฑ์มาตรฐานให้เหมาะสมกับการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้เท่าทันกับพลวัตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของปัญหาการทุจริต ดังนั้นจึงต้องพัฒนาเครื่องมือหรือเกณฑ์มาตรฐาน ให้มีความเท่าทัน เพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตให้ประสบผลสำเร็จ - ยกระดับเครื่องมือไปสู่การเชื่อมโยงกับแนวทางการยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย - มีการบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และอื่นๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อน และเกิดมาตรฐานในการประเมินฯ ในทิศทางเดียวกัน
		๒. การบูรณาการระบบการประเมินด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน	
	๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักบรรษัทภิบาล		<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนราชการ จะต้องเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนได้เกิดการเรียนรู้ และเห็นถึงความสำคัญของการดำเนินธุรกิจโดย ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการปฏิรูประบบเศรษฐกิจของประเทศ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น จริยธรรม และจริงจังกับการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งหากดำเนินการสำเร็จจะเป็นตัวอย่างสำคัญในการเผยแพร่ และขยายผลให้เกิดการป้องกันการทุจริตในระบบ
๖. สนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินการตามหลักบรรษัทภิบาล	๒. สร้างแรงจูงใจในการเป็นตัวอย่างองค์กรภาคเอกชนที่ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล		<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนราชการ จะต้องกำหนด มาตรการเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการผลักดันให้ภาคเอกชน ได้ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล โดยการให้สิทธิพิเศษ เช่น มาตรการทางภาษี หรือมาตรการทางการนำเข้าและส่งออกสินค้า พร้อมทั้งได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นตัวอย่างของภาคธุรกิจที่ใส่ใจในหลัก ธรรมาภิบาล - สำนักงาน ป.ป.ช. และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย จะต้องให้ความสำคัญ มีความเด็ดขาด และรวดเร็วในการลงโทษภาคเอกชนที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด - เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ภาคเอกชน กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งการตัดสินใจประโยชน์บางอย่าง หรือการจ่ายค่าปรับในปริมาณที่สูง จะเป็นการป้องกันไม่ให้ภาคเอกชน เข้าไปมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมทั้งนำเอาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับอย่างจริงจัง
	๓. กำหนดบทลงโทษกับภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต อย่างเด็ดขาดและรุนแรง		<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ด้านการป้องกันการทุจริต จะต้องพยายามสร้างให้เกิดบุคลากรมืออาชีพด้านงานป้องกันการทุจริต เนื่องจากในปัจจุบัน ปัญหาการทุจริตมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สลับซับซ้อน และยากต่อการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการสร้าง และพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับและเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และไม่เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของปัญหานั้น
	๑. สร้างความเป็นมืออาชีพให้กับบุคลากรด้านงานป้องกันการทุจริต		<ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านงานป้องกันการทุจริต มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรด้านงานป้องกันการทุจริตให้เป็นไปในทิศทางหรือมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการพัฒนาให้มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อให้การปฏิบัติงานสามารถประสบผลตามเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ - หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จะต้องมีการพัฒนา ขีดต้น หรือแนวทางการสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานภาคเอกชน หรือภาคประชาชน ให้มาสู่กระบวนการพัฒนาบุคลากรด้านงานป้องกันการทุจริต และสร้างให้เกิดขวัญกำลังใจ รวมถึงความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการทุจริต
๗. พัฒนาสมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสร้างสรรค์ของบุคลากรด้านการป้องกันการทุจริต	๒. พัฒนาและยกระดับองค์การเฉพาะทางด้านการพัฒนาบุคลากรด้านงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้เป็นมาตรฐานสากล		<ul style="list-style-type: none"> - สร้างองค์ความรู้ของเจ้าหน้าที่รัฐที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต - สร้างระบบการตรวจสอบภาครัฐ ประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน
	๓. การสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคลากรด้านงานป้องกันการทุจริต		
	๔. เสริมสร้างสมรรถนะและพัฒนาบุคลากรภาครัฐที่ทำงานด้านป้องกันการทุจริต ให้มีฐานคิด (Mindset) ในการทำงานเชิงรุกเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต		
๘. การพัฒนาระบบและส่งเสริมการดำเนินการตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption C.C. ๒๐๐๓ – UNCAC ๒๐๐๓)	๑. นโยบายและแนวปฏิบัติเชิงป้องกันเพื่อต่อต้านการทุจริต		<ul style="list-style-type: none"> - สร้างความร่วมมือในการปรับปรุงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับองค์กรระหว่างประเทศและระดับประเทศ
	๒. ปรับปรุงจรรยาบรรณสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้รองรับการป้องกันการทุจริต		<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุง ข้อบังคับจรรยาบรรณข้าราชการ เพื่อให้ทันต่อรูปแบบของการทุจริต - สร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งนักบริหารระดับสูง
	๓. สร้างแนวทางการป้องกัน การจัดซื้อจัดจ้างและการจัดการคลังของรัฐ		<ul style="list-style-type: none"> - ปรับแก้กฎ ระเบียบ และวิธีการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ทันต่อรูปแบบของการทุจริต - สร้างรูปแบบมาตรฐานการตรวจสอบบัญชี เพื่อป้องกันการทุจริตในภาคเอกชน - สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับองค์กรระหว่างประเทศ - พัฒนางองค์ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ
๔. การรวบรวม การแลกเปลี่ยน การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริต			

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต”

แผนภาพที่ ๖ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต”

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต	๑. ปรับปรุงระบบรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตให้มีประสิทธิภาพ	๑.การปรับปรุงระบบการรับเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตต่างๆ ให้มีความรวดเร็ว เข้าถึงได้โดยง่าย	- หน่วยงานต่อต้านการทุจริตทุกหน่วยงานร่วมปรับปรุงพัฒนาระบบการรับเรื่องร้องเรียนของหน่วยงานให้สามารถรับเรื่องร้องเรียนได้อย่างรวดเร็ว ผู้ร้องเรียนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาช่องทางกรรับเรื่องร้องเรียนให้มีความทันสมัย
		๒.การสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อระบบการรับเรื่องร้องเรียน	- หน่วยงานต่อต้านการทุจริตทุกหน่วยงานต้องให้ความสำคัญและมีการตอบสนองต่อเรื่องร้องเรียนอย่างรวดเร็ว และมีการแจ้งผลและติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ร้องเรียน
	๒. ปรับปรุงการตรวจสอบความเคลื่อนไหวและความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน	๑.การพัฒนากระบวนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวและการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเกี่ยวกับกรตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ทันสมัย (smart audit system) เพื่อทันต่อการปิดเบี่ยงทรัพย์สินและหนี้สินรวมทั้งบูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนต่างๆ ในการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สิน
		๒.การกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้ครอบคลุมถึงโอกาสในการทุจริต (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- ศึกษาและทบทวนกลุ่มเป้าหมายในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้ครอบคลุมการทุจริต โดยพิจารณาจากสถิติคดีการทุจริต/การขู่ความผิด
	๓. ปรับปรุงกระบวนการและพัฒนากลไกพิเศษในการปราบปรามการทุจริตที่มีความรวดเร็วเห็นผลและมีประสิทธิภาพ	๑.การปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- ปรับปรุงและบูรณาการขั้นตอนการดำเนินการที่ล่าช้าและซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่ระบบให้มีความรวดเร็วและกระชับมากขึ้น เพื่อให้การดำเนินการปราบปรามการทุจริตตลอดกระบวนการจนถึงการลงโทษผู้กระทำความผิดเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นไปอย่างรวดเร็วเห็นผลมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับของประชาชน
		๒. การสร้างมาตรฐานการดำเนินการปราบปรามการทุจริต	- การกำหนดกรอบระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้ชัดเจน - กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานทั้งด้านเวลา คุณภาพ และงบประมาณของกระบวนการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ และควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน
		๓.การพัฒนากลไกพิเศษ (Fast track) ในการปราบปรามการทุจริต (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- พัฒนาและจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจ โดยมีอำนาจเฉพาะและมีขั้นตอนการดำเนินการที่กระชับและรวดเร็ว (Fast track)
		๔.การเพิ่มบทบาทในการปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐต้นสังกัด	- ปรับปรุงกระบวนการปราบปรามการทุจริตโดยเพิ่มบทบาทในการปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานภาครัฐแต่ละหน่วยโดยเฉพาะความผิดทางวินัยหรือความผิดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน
	๔. ตรวจจับและกำกับการบังคับใช้กฎหมายในการปราบปรามการทุจริตให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต	๑.การตรากฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายให้เท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต	- ศึกษาและวิเคราะห์ช่องโหว่ของกฎหมายที่เป็นบ่อเกิดของการทุจริตจากคดีการทุจริต เพื่อเสนอในการตรากฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายให้มีความเท่าทันต่อการทุจริต เช่น กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของตัวแทนอำนาจ (Nominee) กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของผู้สมคบคิด (Conspiracy) กฎหมายเกี่ยวกับการลิดการไต่สวนของเจ้าหน้าที่รัฐ ปรับปรุงบทลงโทษทางกฎหมายให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น เป็นต้น
		๒.การตรากฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- ศึกษาและวิเคราะห์ข้อจำกัดทางกฎหมายหรือข้อจำกัดในอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริต เพื่อเสนอในการตรากฎหมายหรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อสนับสนุนให้สามารถดำเนินงานปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
		๓.การบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีตามระดับความเสียหาย/ความเร่งด่วน/สถิติการทุจริต (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๕)	- การบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีให้ตรงตามสถานการณ์การทุจริตโดยจัดลำดับตามฐานข้อมูลระดับความเสียหาย/ความเร่งด่วน/ความถี่การทุจริต
		๔.การบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีเฉพาะในแต่ละพื้นที่ของประเทศ (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๕)	- การบังคับใช้กฎหมายและดำเนินคดีในระดับท้องถิ่นตามลักษณะการทุจริตเฉพาะของแต่ละพื้นที่ของประเทศ
๕.การบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐต้นสังกัดในการบังคับใช้กฎหมายและลงโทษทางอาญาหรือทางวินัยในความผิดเกี่ยวกับการทุจริตหรือจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ	- จัดทำมาตรการในการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดบทบาทของหน่วยงานตรวจสอบถ่วงดุลภายใน กำหนดบทลงโทษและกระบวนการลงโทษที่เหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่ในสังกัดในการกระทำการทุจริตหรือกระทำการผิดวินัย และให้หน่วยงานภาครัฐบังคับใช้อย่างจริงจัง		

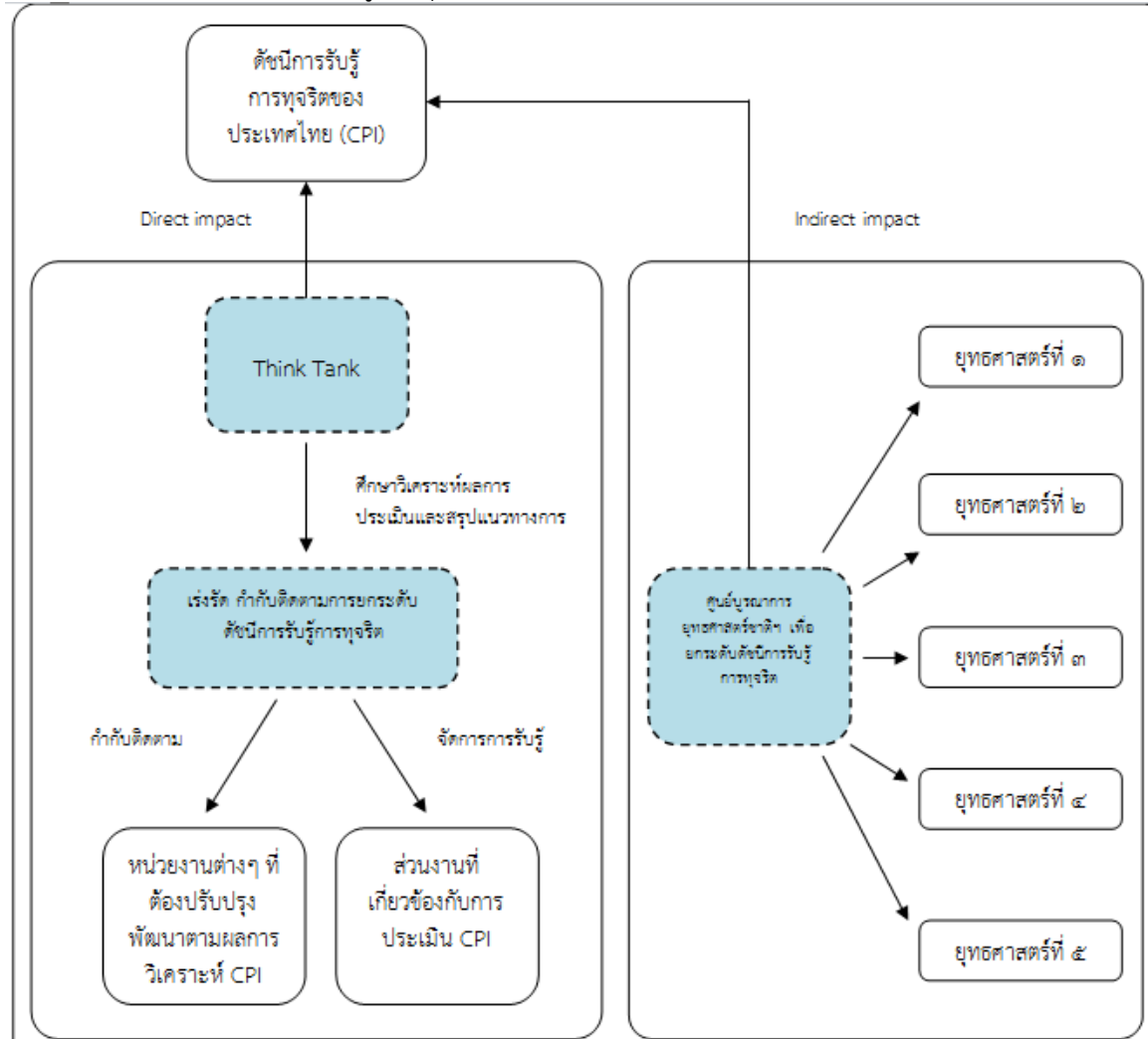
ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
๕. บูรณาการข้อมูลและข่าวกรองในการปราบปรามการทุจริต		๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลประกอบการปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานปราบปรามการทุจริต (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริตเพื่อลดความล่าช้าในการส่งผ่านข้อมูลและความซับซ้อนในการสอบสวนและจัดทำสำนวนคดี
		๒. จัดตั้งประชาคมข่าวกรองด้านการปราบปรามการทุจริต	- จัดตั้งประชาคมที่เป็นศูนย์กลางของการรวบรวมข่าวกรองที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวกรองในระดับลึกและเป็นความลับสูง (Intelligence agency)
		๓. การประสานความร่วมมือกับองค์กรสื่อมวลชน สื่อสาธารณะ หน่วยงานประชาสังคมและหน่วยงานธุรกิจเอกชน เกี่ยวกับข้อมูลและข่าวกรองประกอบการปราบปรามการทุจริต (เชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๑ และ ๒๔๔)	- จัดทำความร่วมมือกับองค์กรสื่อมวลชน สื่อสาธารณะ หน่วยงานประชาสังคมและหน่วยงานธุรกิจเอกชน ในการและเปลี่ยนข้อมูลและข่าวกรองประกอบการ
๖. การเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแส (Whistleblower) และเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต		๑. การมีมาตรการในการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแส (whistleblower) ที่มีความน่าเชื่อถือและสร้างความมั่นใจแก่ผู้ถูกคุ้มครองได้	- การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสอย่างจริงจัง รวมถึงการรักษาความลับและการรับประกันผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของพยานและผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้เกี่ยวข้อง
		๒. การมีมาตรการในการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริต	- การปรับปรุงกฎหมายคุ้มครองเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
		๓. การกำหนดรางวัลหรือสิ่งจูงใจในการแจ้งเบาะแสในคดี	- การกำหนดอัตรารางวัลหรือสิ่งจูงใจให้ผู้แจ้งเบาะแสในการดำเนินคดีหากสามารถทำให้ดำเนินคดีจนถึงที่สุดได้
๗. พัฒนาศมรรถนะและองค์ความรู้เชิงสหวิทยาการของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต		๑. การพัฒนาองค์ความรู้/ทักษะ/ขีดความสามารถ รวมไปถึงความรู้ในเชิงสหวิทยาการให้แก่เจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริต(non-training)	- จัดทำระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการปราบปรามการทุจริต โดยประมวลจากคดีการทุจริตและผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการปราบปรามการทุจริต เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริตของแต่ละหน่วยงานได้ศึกษาและมีความสมรรถนะและความรู้ที่เป็นมาตรฐาน
		๒. การพัฒนาเจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริตให้มีความรู้/ทักษะ/ขีดความสามารถ ที่เป็นมาตรฐานและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต(training)	- จัดทำมาตรฐานความรู้/ทักษะ/ขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริต และจัดทำหลักสูตรพัฒนาเจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริตโดยมุ่งเน้นความรู้เชิงสหวิทยาการ และเสริมสร้างทักษะมาตรฐานให้แก่เจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริต
		๓. การแบ่งปันความรู้ (Knowledge sharing) และแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริต	- จัดทำความร่วมมือในการแบ่งปันถ่ายทอดองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ปราบปรามการทุจริตระหว่างหน่วยงานปราบปรามการทุจริต
๘. การเปิดโปงผู้กระทำความผิดให้สาธารณชนรับทราบและตระหนักถึงโทษของการกระทำการทุจริตเมื่อคดีถึงที่สุด		๑. การเปิดโปงการทุจริตอย่างสร้างสรรค์และพัฒนาช่องทางในการเผยแพร่เปิดโปงการทุจริตที่เข้าถึงการรับรู้ของประชาชนอย่างกว้างขวาง	- ส่งเคราะห์ข้อมูลจากคดีการทุจริตที่มีการชี้มูลความผิดหรือพิพากษาคดีแล้ว เพื่อเผยแพร่เปิดโปงการทุจริต รวมไปถึงการพัฒนาช่องทางในการเผยแพร่ที่ทันสมัยและสร้างกระแสสังคมโดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ที่เผยแพร่และส่งต่อกันได้อย่างรวดเร็ว
		๑. การปรับปรุงกฎหมายในประเด็นอายุความ (ข้อ ๒๙ ของ UNCAC)	- การปรับแก้กฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุความให้สอดคล้องกับ UNCAC
๙. เร่งรัดและติดตามการดำเนินงานตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption C.C. ๒๐๐๓ – UNCAC ๒๐๐๓)		๒. การปรับปรุงกฎหมายในประเด็นการฟ้องคดี การพิจารณาพิพากษา และการลงโทษ (ข้อ ๓๐ ของ UNCAC)	- การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีการพิจารณาพิพากษาคดี สิทธิการต่อสู้คดีการปล่อยตัวจำเลยการคุมประพฤติ ให้สอดคล้องกับ UNCAC
		๓. การปรับปรุงกฎหมายในประเด็นการอายัด การยึด และการริบทรัพย์สิน (ข้อ ๓๑ ของ UNCAC)	- การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับประสิทธิภาพการอายัด การยึด และการริบทรัพย์สิน ให้สอดคล้องกับ UNCAC
		๔. การปรับปรุงกฎหมายในประเด็นการคุ้มครองพยาน ผู้เชี่ยวชาญและผู้เสียหาย (ข้อ ๓๒ ของ UNCAC)	- การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานที่มีประสิทธิภาพการกระหนาบสิทธิของจำเลยการป้องกันการแก้แค้น ช่มชู้ การใช้อิทธิพลระเบียบวิธีการพิจารณาพยานหลักฐานให้สอดคล้องกับ UNCAC
		๕. การปรับปรุงกฎหมายในประเด็นความร่วมมือกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย (ข้อ ๓๗ ของ UNCAC)	- การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับพัฒนาประสิทธิภาพการสืบสวนพัฒนาประสิทธิภาพการสอบสวน และพัฒนาประสิทธิภาพการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้สอดคล้องกับ UNCAC

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย”

แผนภาพที่ ๘.๗ ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเป้าหมายกับกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย”

ตารางภาพรวมยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย”

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แนวทางตามกลยุทธ์	วิธีการ
ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย	๑. ศึกษา และกำกับติดตามการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย	๑. ศึกษา วิเคราะห์ประเด็นการประเมินและวิธีการสำรวจตามแต่ละแหล่งข้อมูลที่ใช้สำหรับการจัดอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ (CPI)	<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งหน่วยงานหรือกลุ่มภารกิจเพื่อทำหน้าที่ในการศึกษาแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่ใช้สำหรับการจัดอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ (CPI) ในแต่ละแหล่ง ได้แก่ BF (BTI), IMD, ICRC, WEF, WJP, EIU, GI และ PERC ทั้งนี้อาจรวมถึงแหล่งข้อมูลอื่น ๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี - ศึกษาและวิเคราะห์ว่าในแต่ละแหล่งข้อมูลนั้นมีการประเมินในประเด็นใดบ้าง เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ - ศึกษาวิธีการสำรวจและการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละแหล่งข้อมูล
		๒. บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ (CPI)	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ เพื่อร่วมกันออกแบบแนวทางการปรับปรุงและแก้ไขการบริหารจัดการที่เหมาะสมและเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ
		๓. เร่งรัด และกำกับ ติดตามการดำเนินการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ (CPI)	<ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งหน่วยงานหรือกลุ่มภารกิจขึ้นเพื่อทำหน้าที่เร่งรัด และกำกับติดตามให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศให้สูงขึ้น - หรือกำหนดเป็นมาตรการ/ข้อบังคับ ให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเร่งดำเนินการ หากไม่ดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดนับว่าเป็นความผิด
		๔. การจัดการการรับรู้ (Perceptions)	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสื่อประชาสัมพันธ์แนวสร้างสรรค์ (Creative Public Relation) เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้ง่าย น่าสนใจ และกระตุ้นให้ประชาชนรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการต่อต้านการทุจริต - จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารหรือขั้นตอนการติดต่อประสานงานของภาครัฐในรูปแบบทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ - ผลักดันให้มีชุด CPI เพื่อเผยแพร่หรือให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินงานและการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ - พัฒนาระบบที่เปิดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของรัฐได้ง่าย สะดวก และข้อมูลมีการ Update ให้เท่าทันสถานการณ์ตลอดเวลา
๒. บูรณาการเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย	๑. วิเคราะห์และเชื่อมโยงเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (ยุทธศาสตร์ที่ ๑ – ยุทธศาสตร์ที่ ๕) เพื่อยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ (CPI)	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำ Strategy Map เพื่อสะท้อนความเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์ และแสดงให้เห็นว่าแต่ละเป้าหมายนั้นตอบสนองด้านใดในหลักการ BSC ของ Kaplan & Norton (ประสิทธิผล/การตอบสนอง ความต้องการของประชาชน/ประสิทธิภาพ/การพัฒนาบุคลากรและการเรียนรู้) รวมทั้ง นำมาสู่การวิเคราะห์ว่าเป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์นั้นตอบสนองประเด็นใดในการจัดอันดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศ 	
	๒. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งรูปแบบการติดตามและประเมินผลก่อนการปฏิบัติ ในระหว่างปฏิบัติ และหลังการปฏิบัติ 	